

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Сваке недеље, свакога празника, свакога дана браћо и сестре ми слушамо Јеванђеље Христово. Слушамо посланице светих апостола, апостола Павла, апостола Јована, апостола Петра и осталих. И одатле се учимо. Чему? Учимо се вери нашој православној. Данас у данашњем Јеванђељу Господ нас опомиње шта је за нас најважније. Људи су данас обременени као и увек, уосталом, разним бригама, невољама, искушењима – брину о многим стварима а о једној не брину. О оној коју данас Господ помиње као најважнијој. „Иштите најпре Царства небескога и правде његове а остало ће вам се све додати.“ Све што вам треба добиће уз то. Ако ли све друго будете тражили, о свему другоме бринули, на то живот свој потрошили, ви ћете остати без онога најглавнијега – без Царства његовога, без правде његове. А ко буде тражио и трудио се да добије ово што је најважније, а остале бриге да препусти Богу, неће бити лишен ничега. То је смисао данашњег светог Јеванђеља, браћо и сестре. Јер Господ је зато дошао у овај свет да људе ослободи многих брига – да их ослободи служења многим господарима. Данас каже, поред тога, *нико не може два ĩosĭодара служиѳи* а камоли многе. Или ће једнога волети а другога мрзети, или једноме угађати а за другога не марити, и појашњава – *не можеѳе служиѳи Боју и мамону*. Мамона је богатство, благо овога света, све што овај свет подразумева, свет који у злу лежи. То су све наше страсти, сви наши греси, све наше људске, земаљске бриге. И Господ опомиње *шѳо се бринеѳе шѳа ћеѳе јесѳи и шѳа ћеѳе ѳиѳи*. О томе брине Бог. Ви брините како да добијете Царство небеско и правду његову, све остало брине Господ. Као што брине о птицама небеским које нити сеју нити жању па ипак Отац ваш небески храни их. Или не брините у шта ћете се оденути и обући; а данас многи робују томе – робују моди,

робују спољашњем изгледу своме. Јер каже Господ *ѿоїлегајѿиѿе љиљане у ѿољу, ко се лейше од њих обукао?* Ни цар Соломон у свој слави својој није се облачио тако лепо као љиљани у пољу. А гле ти љиљани данас јесу, сутра се суше и бацају у пећ. Па кад Господ тако брине о трави како ли неће о вама бринути. Брине о птицама, како неће о вама бринути кад је човек драгоценији и скупљи од много птица. Али има нешто у човеку што је скупље и од целог света – то је душа човекова. Душа створена по слици и прилици Божијој, створена за бесмртност и живот вечни. Јер каже Господ на једном месту: „Каква је корист човеку ако цео свет задобије а души својој науди.“ Зато браћо и сестре треба да обратимо пажњу на главну бригу у нашем животу а то је брига за Царство небеско. Како ћемо ту бригу бринути? Извршавајући заповести Божије, живећи по Јеванђељу Христовоме, чувати се од греха и рђавих дела у животу своме; а ако нешто и учинимо што је противно закону Божијем, постоји лек у Цркви Божијој, постоји света Тајна покајања и исповести. Да прибегнемо томе свемоћном леку и да лечимо душу своју, јер док је човек у овоме животу има увек могућности да промени свој живот, да се покаје, да од грешника постане праведник, од пролазног да постане беспролазан, од смртнога да постане вечан. То је оно благо које је Господ са Царством небеским донео и даровао људима у Цркви Својој православној.

А око, као што је око важно за тело човека браћо и сестре, јер каже *ако је око ѿвоје здраво све ће ѿело ѿвоје свейло биѿи*, то јест видећеш све куд се крећеш и шта се око тебе догађа. Ако је око твоје кварно, покварено, онда ће цело твоје тело бити тама. Јер тама је свуда око нас сем Господа Христа. Духовно око наше јесте вера наша православна која, ако је она светла и чиста, онда су нам сви путеви Божији пред нама светли, чисти и јасни. Онда знамо куда идемо, за ким идемо, шта тражимо, коме

служимо, о чему треба да бринемо? Ако је око наше духовно, вера наша помућена, помрачена разним заблудама, разним јересима, разним екуменизмом, папизмом и осталим измима које људи измишљају, онда ми живимо у једној духовној тами, не знамо ни ко смо, ни шта смо, ни куда смо кренули, ни где ћемо стићи.

Нека би Господ молитвама светих угодника Божијих, молитвама светог апостола Варнаве и Вартоломеја које данас славимо, и осталих угодника Божијих, даровао и нама браћо и сестре те снаге да оставимо наше ситне бриге земаљске, да их препустимо Богу па да бринемо само о оној најважнијој бризи – о Царству небескоме и правди његовој. Јер само тако живећи ми ћемо следујући светим Оцима бити удостојени да постанемо и грађани тога Царства небескога и тамо са свима светима да и ми славимо Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин.